

(Forkortet version)

Han kommer med sommer

Han kommer med sommer,
han kommer med sol
til kløver og nikkende hvener.
Mens pigen hun sømmer sin blommede kjol'
i læ af de røde syrener,
han sænker sig ned på det mossede tag
og knebrer fra reden den udslagne dag
en højsommervise om Danmark.

Og børnene stirrer fra tærsklen didop
hvor løget på mønningen nikker,
og oldingen ranker sin krogede krop
i stuen, hvor slagværket dikker
og minderne dugger, og læberne be'r
og børnene pludrer og peger og ler:
Se storken er kommen til Danmark.

Hvor engblommen lyser langs åløbets bred,
du skridter så langt gennem engen.
Med halsen i bugt og med øjet på sned
du titter på pigen og drengen.
Du søger din føde til leernes klang,
og høduften følger din higende gang
langs alle de åer i Danmark.

Tekst: Jeppe Aakjær, 1866-1930
Musik: Thorvald Aagaard 1877-1937

Han kommer med sommer

Han kommer med sommer,
han kommer med sol
til kløver og nikkende hvener.
Mens pigen hun sømmer sin blommede kjol'
i læ af de røde syrener,
han sænker sig ned på det mossede tag
og knebrer fra reden den udslagne dag
en højsommervise om Danmark.

Og børnene stirrer fra tærsklen didop
hvor løget på mønningen nikker,
og oldingen ranker sin krogede krop
i stuen, hvor slagværket dikker
og minderne dugger, og læberne be'r
og børnene pludrer og peger og ler:
Se storken er kommen til Danmark.

Velsignede fugl uden høgenes klør
med ørnenes mægtige vinge.
du dukker dig helst mellem græssende køer
kun hygge og fred vil du bringe.
du følger i furen vor bonde så nær
og nikker som han, mens af rugen det drær
med løfte om høst over Danmark.

Hvor engblommen lyser langs åløbets bred,
du skridter så langt gennem engen.
Med halsen i bugt og med øjet på sned
du titter på pigen og drengen.
Du søger din føde til leernes klang,
og høduften følger din higende gang
langs alle de åer i Danmark.

Så lad os da værne den solkære fugl,
der pynter vor vang og vort vænge,
der ruger sit kuld i det ormstukne hjul
til vejrs på den mossede længe.
Hans yngel skal trives i regn og i sol,
hans rede beskyttes om hjemmets symbol,
mens sagnene lever om Danmark!

Tekst: Jeppe Aakjær, 1866-1930
Musik: Thorvald Aagaard 1877-1937